

SVEIKATOS SKYRIUS

Šį skyrių tvarko ir prižiūri AMERIKOS LIETUVIŲ DAKTARŲ DRAUGIJA

KAIP GALIMA SULIESĖTI

Suliesėjimą, svorio sumažinimą visados reikia vykdyti palengva: vieną arba du svarus į savaitę, bet niekuomet daugiau.

daugiau energijos išieškojama, kas žymiai gelbsti svorį sumažinti. Mankštintis turi būti sistemai ir kasdien atliekamas.

Medicinos mokslui yra žinomi du vaistai (kaklinės liaukos ekstraktas ir alfa-dinitrophenolis, kuris dar visai naujas), tačiau, ant ne- laimės, abu yra labai pavojingi.

Kuomet nutukimas išimtinau pareina nuo persivalgymo, tai šitokiu atsitikimu, aiškus dalykas, reikia gero- kai sumažinti maisto kiekį.

Kuomet nutukimas išimtinau pareina nuo persivalgymo, tai šitokiu atsitikimu, aiškus dalykas, reikia gero- kai sumažinti maisto kiekį. Badavimas nėra smagus, neigi reikalingas šiuo klau- simu.

Tuli nutukeliai vartoja turkiškas pirtis, bet tai tik savęs apgaudinėjimas. Tiesa, prakaitavimu galima net pašalinti keletą svarų vandens, kuris vienok nėra tau- kai ir delto neturi jokios reikšmės.

Sąrašų su atitinkama die- ta dar reikia pridėti ir pra- simankštinimą, kuris ta- čiau niekad neturi būti perdėdamas, ypač esant se- nesniame amžiuje. Mat, juo daugiau kunas veikia, tuo

Pagalios, kasdieną ma- me didžiulius pagarsinimus neva vaistų suliesėti. Dau- giausia tai esti aukščiau su- minėti vaistai arba druskos liuosuojančios vidurius.

vo valstietiškos nepriklausomy- bės šermentis. Tam tikslui išpjauna visus visus savo galvijus, kiaules, vištas ir t.t.

Artinantis 1916 metų Vely- koms, į Kauną iš visos Lietuvos sugusėjo daugybė vokiečių. Mat, tuo laiku Kauną turėjo atvykti vyriausias vokiečių rytų fronto vadas generolas veldmaršalas Hindenburgas, vėliau buv. Vokietijos prezidentas. Velykoms buvo baigtas taisyti rusų suar- dytas, žaliasis geležinkelis til- tas per Nemuną.

Nebegalėdami gyventi ukiuose ir nenorėdami eiti į kolektyvus, valstiečiai buvo emę pulkais bėgti į miestus, nes ar šiaip ar taip, o vis delto miestuose, radus dar- bo, galima geriau ir ramiau gy- venti. Tas gerumas ir ramumas suprantamas ta prasme, kad miesto darbininkai nemoka bent mokesčių ir keik daugiau uždir- ba.

Artinantis 1916 metų Vely- koms, į Kauną iš visos Lietuvos sugusėjo daugybė vokiečių. Mat, tuo laiku Kauną turėjo atvykti vyriausias vokiečių rytų fronto vadas generolas veldmaršalas Hindenburgas, vėliau buv. Vokietijos prezidentas.

Knickerbockeris, paviešėjęs prieš kelis metus Sov. Rusijoje, parašė apie šį kraštą knyga, ku-

Artinantis 1916 metų Vely- koms, į Kauną iš visos Lietuvos sugusėjo daugybė vokiečių. Mat, tuo laiku Kauną turėjo atvykti vyriausias vokiečių rytų fronto vadas generolas veldmaršalas Hindenburgas, vėliau buv. Vokietijos prezidentas.

LIETUVOS VALDŽIOS PADALINIMAS TARP ATSKIŲ MINISTERIŲ

Jau buvo minėta, kad Lietu- vos vykdomoji valdžia dabar y- ra padalinta į 8 dalis ir paskirs- tyta į 8 ministerijas.

Žemės ūkio ministerijai paves- ta žemės reformos vykdymas, dvarų porceliacija, kaimų skirsty- mas į viensėdžius, žemės ūkio melioracija, miškų ūkis, gyvuli- ninkystė, aukštoji žemės ūkio mokykla — Dotnavos Akademi- ja, visos kitos žemės ūkio mo- kyklos, įvairių žemės kursų or- ganizavimas; jai priklauso visi apskrinių ir rajonų agronomai.

Finansų ministerija rūpinasi visais valstybės finansais. Ji rūpinasi Lietuvos prekyba su už- sieniais. Jos žinioje yra valsty- bės išdais ir jį prižiūri valstybės biudžeto sudarymą ir jo vyk- dymą. Finansų ministerijos ži- nioje yra visi Lietuvos fabrikai, įvežimo ir išvežimo kontoros, bankai. Bendrai, kur tik kalba- ma apie pinigus, ten tuojau rei- kia susitikti su finansų ministe- rija.

Krašto apsaugos ministerijai paves- ta visi Lietuvos gynimo reikalai. Ji vadovauja kariuo- menei, tvarko mobilizaciją, ap- moka kareivius, ruošia karinink- us ir t.t. Žodžiu, krašto apsaug- os ministerijai rūpi atremti vis- sus prieš puolimus, kurie keps- tentis į valstybės neliečiamybę, kitaip sakant, jos žinioje karo reikalai.

Vidaus reikalų ministerijos žinioje yra valstybės policija, miestų, apskričių ir valsčių savivaldybės, apskričių viršininkai, visų įsakymų bei įstatymų vyk- dymas, visos draugijos, organi-

zacijos, darbininkų ir darbo rei- kalai, policijos mokykla, Klaipė- dos krašto gubernatura, vieškel- liai ir kiti mažesni susisiekimo keliai, Lietuvos statyba ir t.t. Apskritai, vidaus reikalų minis- terijai priklauso visos Lietuvos vidaus administracinis gyvenim- as.

Susisiekimo ministerijai pri- klauso plentai, geležinkeliai, transportas, visų rusių susisieki- mas. Ten, kur kalbama apie bet kurį pasinaudojimą valdžios susi- siekimo priemonėmis, jau turi- ma reikalo su susisiekimo minis- terija. Be to, jai priklauso visi vandens keliai, Klaipėdos uostas, paštas, telegrafas, telefonas ir t.t.

Teisingumo ministerijos žinio- je yra visi Lietuvos teismai, no- tarai, anstoliai, valstybės gynė- jai, kalėjimai. Tik jai neprikau- so kariuomenės teismas, kuris yra krašto apsaugos ministeri- jos žinioje.

Švietimo ministerija rūpinasi Lietuvos gyventojų mokyimo ir kulturiniu gyvenimu. Jos ži- nioje yra Vytauto Didžiojo uni- versitetas, visos mokyklos, va- kariniai suaugusių kursai, visi kitoki privatiniai kursai, senovės paminklų apsaugojimas, mokslo knygų nustatymas ir lei- dimas; jai priklauso visi univer- siteto profesoriai ir visų mokykl- ū mokytojai bei mokiniai. Jos žinioje yra teatras, valstybės konservatorija, meno ugdymas, valstybės radiofonas.

Užsienio reikalų ministerija rūpinasi Lietuvos santykiais su užsienio valstybėmis. Jos žinio- je yra Lietuvos pasiuntinybės ir konsulatų užsienio. Ji per konsulatų nemažai rūpinasi ir užsienio lietuvių reikalais.

Valstybės kontrolė prižiūri ir tikrina visus ministerijų darbus, ypač žiūri, kad nebūtų perein- kovtas valstybės išdais.

Tolesnis Lietuvos valdymas jau eina per savivaldybes. Tsb.

VELYKOS KAUNE VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LAIKAIS

Didžiojo karo metu vokiečių kariuomenė buvo užėmusi Lietu- vos žemes nuo 1915 ligi 1919 metų pradžios. Tai trumpa, bet žiauri vokiečių okupacija, apie kurią dar ir dabar žmonės pasako- ja šurpiaušius įvykių. Kauno gyventojai plačiai pasakoja apie 1916 metų Velykas, kurios buvo ypač įsidėmėtos.

Artinantis 1916 metų Vely- koms, į Kauną iš visos Lietuvos sugusėjo daugybė vokiečių. Mat, tuo laiku Kauną turėjo atvykti vyriausias vokiečių rytų fronto vadas generolas veldmaršalas Hindenburgas, vėliau buv. Vokietijos prezidentas. Velykoms buvo baigtas taisyti rusų suar- dytas, žaliasis geležinkelis til- tas per Nemuną.

Artinantis 1916 metų Vely- koms, į Kauną iš visos Lietuvos sugusėjo daugybė vokiečių. Mat, tuo laiku Kauną turėjo atvykti vyriausias vokiečių rytų fronto vadas generolas veldmaršalas Hindenburgas, vėliau buv. Vokietijos prezidentas.

Saliamonas Banaitis, turėda- mas savo spaustuvę, 1916 me- tais Velykoms norėjo išleisti lietuvišką laikraštį, bet vokiečių valdžia nedavė leidimo. Todėl jis emė leisti slaptus atsiminimus, keldamas lietuvius prieš vokiečių okupaciją vyriausybę. Senas lietuvių veikėjas Jonas Kriauciūnas (jis drauge su dr. Basa- navičium suaukė 1905 metų Didįjį Vilniaus seimą), buvo vokiečių laikraščio "Dabarties" vyriausio kalbos taisytojų. Ten- ka pasakyti, kad tuo laiku, be Jono Kriauciūno, prie "Dabar- ties" dar dirbo, kaip kariškų įsa- kymų vertėjas, buv. užsienio rei- kalų ministeris dr. Dovas Zau- nius, J. Stiklorius, Steputaitis ir kiti, prūsų lietuviai, kurie tarnavo vokiečių kariuomenėje. Tačiau vyriausio "Dabarties" redaktorium buvo aršus vokie- tis, kuris viską nuo suminėtu bendradarbių slėpėdavo. Vokie- čiai tada ir Kauno gatves pavadi- no savais vokiškais vardais. Vokiečių vyriausybė prie pačias Velykas buvo išleidusi griežtą į- sakymą, kad visi Kauno gyven- tojai išvalytų gatves ir kuo gra- žiausiai papuoštų namus. Žanda- rai varu suvarė žmones pasitikti ir šaukti "valio". atvykusiame Hindenburgui. Kaune jis buvo sutiktas su dideliu triukšmu. Velykų pirmą dieną Kauno rusų Sobore, kuris tada buvo pavers- tas vokiečių įgulos bažnyčia (da- bar Lietuvos kariuomenės įgulos bažnyčia) buvo atlaikytos iškil- mingos pamaldos, dalyvaujant Hindenburgui ir visai okupaci- nei valdžiai. Pats Hindenburgas ir atidarė žaliąjį tiltą, o jo kal- bos klausėsi iš visų Lietuvos kampu susiplaukę vokiečiai.

Dabartiniame Kauno Lietu- vių klube tuo laiku buvo kari- ninkų kazino (klubas). Tai vien- intelė vieta, apie kurią sukosi linksmas gyvenimas. Pro atida- rus langus buvo girdėti dažnai grojamas vokiečių Himnas ir keliama aviacijos Hindenburg garbei. Vakare Kauno gatvėse vaikiojosi daug girtų vokiečių kareivių, kurie panemuniais traukė savo himną.

Tuo gi laiku Kauno kalėjime ir kitose belaisvių stovyklose badu mirė šimtai belaisvių, o Kauno gyventojai susitraukę diržu pil- vus piktai šnairavo į vokiečius ir vienas kita klausinėjo, ar ilgai taip bus.

NAUJŲ KNYGŲ KATALOGAS

Table listing various books with titles, authors, and prices. Includes titles like 'Iš Tamsios Praeities', 'Naujųjų Amžių Istorija', 'Viduriniųjų Amžių Istorija', etc.

AMERIKOS LIETUVIO KNYGYNAS 14 Vernon Street Worcester, Mass.

Įsitemykite visi
ateinantį Sekmadienį

Geguzės 19-tą, 1935 m.

Ir atėkite atsiveikint su mūsų lakunu FELIKSU VAITKUM, kuris atskris viršminėtoji dienoj su LITUANICA ANTRA į

Whittall's Airporta (apie 6 mylios nuo Worcesterio) N. Grafton, Mass.

Šią Aviacijos Dieną Rengia Vilniaus Vadavimo Sąjungos Skyrius

ISLEISTUVIŲ IŠKILMĖS PRASIDĖS TUOJAU PO PIETŲ

Lietuvių Aviacijos Dienos Išeistuvių Programa

susidės iš kalbėtojų, skraidymo ir muzikos. Suvažiuos tukstančiai Lietuvių iš visos Naujosios Anglijos, nes tai bus pirmutinės ir paskutinės mūsų lakuno išleistuvės Naujoje Anglijoje. Nuo šio mėnesio pabaigos Feliksas Vaitkus jau išskrenda į Floyd Bennett's Fieldą New Yorkan, ir iš ten jis rengsis skristi Lietuvon. Taigi, kaip paties lakuno, taip ir Lituanikos Antros jau mums daugiau nebeteks matyt. Todėl ateikime visi viršpažymėtoje dienoje, kad palinkėt mūsų jaunam Lakunui su jojo Lituanika Antrąją laimingai perskristi Atlantiko vandenyną ir parvežt nuo mūsų sveikinimus mūsų broliams užjury gyvenantiems.

LIETUVIŲ AVIACIJOS DIENOS RENGIMO KOMISIJA

JAUNIMO SKYRIUS

Medvėgalis Žemaičių Pilis

Tauragės apskr. tarp Naružiškių ir Kunigiškių kaimų ir vienkienų yra aukščiausias žemaičių kalnas Medvėgalis, jo aukštis nuo jūros vandens paviršiaus 234 metr. Kaip žmonių sakoma nuo Medvėgalio geromis akimis galima matyti 14 aplinkinių bažnyčių. Per žiurona esanti matoma ir Rygos miesto bokštai. Tolumoje prieš saulę žiba ežerai, o per miškų viršūnes rūkosi melnuoja šatrijos, Girgždotos ir Baltinukų kalnai. Aplink Medvėgalį mirga vienkieniai, kaimai, dvarėliai, laukai, pievos, upeliai, keliai ir keleliai.

Gediminui valdant Lietuvą, Lietuva tiek buvo sustiprėjusi kad daugelį kryžuočių užvaldytų savo žemių atgal atsiėmė ir daug kartų smarkiau sumusė galinčius Lietuvos priešus. Kryžiuočiai matydami didėjant Lietuvos galybę, stengėsi prisitraukti sau talkininkų iš visos Vakarų Europos, Kryžiuočių valdovas Verner Orsein nuvyko pas čekų karalių Joną prašyti į talką karui prieš pagonišką Lietuvą, žadėdamas pavesti jam užimtas žemes ir užplėstus turtus. Susirinkę apie 30.000 vyrų vokiečių ir čekų jungtinės kariuomenės ties Ragainės miestų persikėlė per Nemuną ir įžengė į Žemaičius. 1329 metais vasario 1 d. pasiekė Medvėgalio pilį. Žemaičiai pajutę prisitartinant priešus, surinkę būrius vyrų nubėgo į pilį. Kurie nespėjo į pilį, tai likosi priešų pulti iš užpakalio. Medvėgalio pilies vadu buvo galingas žemaitis Bučas. Prasidėjo baisus mušys. Tris dienas tris naktis be paliovos mušėsi atkaklius žemaičiai. Prašė dievų pagalbos, kad atsilaukėtų prieš dang skaitlingesnius priešus. Sunku buvo gintis žemaičiams iš visų pusių apsiaustiems daugybės priešų.

Pritrūko ir maisto ir ginklų, nusilpo žemaičių kariai, nebegalėjo sulaukyti nuolatos besiveržančių priešų. Per kruvas lavonų susigrūdę pilni pikti grobnis. Nužudė pilies vadą Bučą, suėmė 3000 žmonių. Vokiečiai visus suimtuosius norėjo išžudyti, bet čekų karalius neleides liepęs apsikrikštyti. Medvėgalį užėmus užėjo dideli šalčiai, o žemaičiai priešus pajutę, iš anksto aplink pilį buvo sunaikinę visus trobesius. Tuo tarpu čekų karalius susirgo ir atėjo žinia, kad į prusus išibrovė lenkai. Todėl toliau skverbtis į Žemaitiją nei čekai nei vokiečiai nebegalėjo. Emė trauktis iš užimto krašto. Paimtieji nelaisvėn žemaičiai per girias bevarant išbegėjo ir dar puldinėjo besitraukiančius atėjūnus. Taip tas didelis karas niekais išėjo. Medvėgalio tvirtumui, matyt, pasinaudota ir vėlesniais karais

kaip švedkarių metu apie tai yra žmonėse įdomių padavimų. Žmonių pasakojimai ir padavimai sako, kad Medvėgalį senovėj buvo kurinama šventoji ugnis. Tą patvirtina ir gausiai randamos kalnės anglys. Kalnė randama ir daugiau įvairių iškasienų bei senienų. Kaltinėnų valdžiaus savivaldybei liepiant buvo imamas iš Medvėgalio žvyras keliamas; tuomet buvo randama daug žmonių kaulų, žalvario apyrankių, žiedų, senovės ginklų ir įvairių papuošalų. Čia gyvenantieji žmonės sako į kalną įeiti buvusios geležinės durys ir vieta nurodo kur jos yra, bet dabar esančios užgriuvusios.

Kvailai Gražuolei

Bevartant laikraščius, akys gražuolę šypsancią pamatė.

"Aha! Tur but gera gyvatė, kad žvilgsniu rodo toki vilių..."

Suprask: medžioja, — pulk prie josios, sakyk jai — "my-y-liu..."

Dantukai jos balti ir spindi lupos (nudažytos), taip — kartų daug jos mano jau matytos! Nuo jų atsisakau, nes nuėjimui matau, jog tų dantų svajonės mano gali buti sukramtytos...

Tu šypsokis, "moderniška" gražuole! "Manęs šypsnytas kvailas dar nepuolė kad jam aš pasiduočiau — kad vėliau tas žvilgsnys galėtų žvelgdamas sakyti į mane "Raguočiau!"...

Ragai gal tinka kitam — "modernui" "kavaleriui", — "telimpa jis" prie jos...

O aš, užvertęs lakštą, su taja "gyvate", jai panieką metu: kieno žvilgsnys jau neigia idealus tam širdis mano tebus atšalus!

Arėjas Vitkauskas
Kauņas, 1933, II. 13 d.

Našlaitė

Pranytė jau neturėjo gimdytojų — buvo našlaitė. O kuomet jos motina numirė ir Pranytė likosi viena, taip sau pagalvojo: eisiu į savo gerąją tetulę, kuri už miško gyvena. Ir nukeliavo. Kelias buvo tolimas, tai praktikas lašėte lašėjo nuo jos išblyškusių veidelio, o kojos nuo pavargimo labai sopėjo. Keliavo dabar per didelį, tamsų mišką, per tą mišką, į kurį taip dažnai eidavo grybauti ir gėlių skinti, kuomet dar buvo gyvi jos mylimi tėveliai. Einant, verkė kruvinomis ašarom, nors visas pasaulis į ją aplink šypsojos. Miškas jau pasibaigė ir našlaitė jau artinosi į tetulę. Einant, verkė kruvinomis ašarom, nors visas pasaulis į ją aplink šypsojos. Miškas jau pasibaigė ir našlaitė jau artinosi į tetulę. Einant, verkė kruvinomis ašarom, nors visas pasaulis į ją aplink šypsojos. Miškas jau pasibaigė ir našlaitė jau artinosi į tetulę. Einant, verkė kruvinomis ašarom, nors visas pasaulis į ją aplink šypsojos.

Bėdina liudna našlaitė pamiškėj atsisėdo ir verkė, graudžiai verkė. O tuo laiku skaiti saulutė leidosi į ją ir lyg kad kalbėjo: Neluidėk, atsiusiu aš, atsiusiu savo auksinius spindulius, tesušildo šaltas, negailestingas vaikų širdies. Ir ištikrųjų, kas-kart smarkiau šildė, siunčiant į žemę aukso spindulius.

Namelyj už miško vaikai už valandėlės paliovė bėgioti, o kai karštis jiems įkirėjo, po medžių atsisėdo. O vienas iš jų taip kalbėjo: "Gaila man tos mergaitės, kuri norėjo su mūsų mama pasimatyti. Ar matei, kokį turėjo išblyškusių veidą ir kokią suplyšusią suknelę? Turėjo but labai ir labai bėdina. Nežinau delko šaukėme į ją: "Eik šalin!" "Nes mums žaidimą sukludė", pridurė berniukas. Matei, kaip smarkiai bėgo link miško, tatau turėjo but jai labai inkiru ir nesmagu; blogai pasielgėm, — kalbėjo vaikai. O ką į visa tai mama pasakys? — Parėjo mama, o kai papasakojo jai, kaip visa tai buvo, liepė jiems tuojaus bėgti į miško pusę ir surasti ten bėdiną našlaitę. — Ten pamiškėj kaž-kas sėdi — kalbėjo vaikai. — Tai rasit jinai!

Tai ištikrųjų buvo bėdina Pranytė. Už valandėlės tetulė ir vaikai širdingai ją sveikino. Mano vaikai labai atspirašo, kad padarė tau tokį nesmagumą, bet nuo šio laiko bus tau geriausiais broliais. Dabar grįžo našlaitė ir gražų tetulės namuką, o skaiti saulelė jai meiliai šypsojos.

Juozas Naruševičius

Pavasaris Lietuvoj

Malonu yra prisiminti linksmas pavasaris Lietuvoj. Prisiminti saulutės malonius spindulius. Medžių žalumas. Gėlių aromantiškas kvapsnys — žodžiu, prisiminti visas gamtos atbudimas iš po sunkaus žiemos šalčių spaudimo. Visa gyvija džiaugias, kad po sunkios žiemos dar kartą tenka jai prabust.

Kažin kodel Lietuvoj žmogus pavasary jautiesi daug linksmesnis negu žonas? Rodos, kad Lietuvoj ir saulutė skaisčiau šviečia ir vėjelis daug švelnesnis. O kaip vyšnių sodai pradeda žydėti, bitelės tik duzgia darbuojas po kvapsnius žiedus. Mat renka medų. O čia vėl gegutė linksmam kukuoja, tave linksmina su savo ku-ku. Ir šalia gluosny duduotis kala, vaikus perėti žada. Pažiūrėk į padangį kur vyturukas iškilęs aukštai savo čiru-viru melodiją traukia. Nuo jo neatilieka nė pempė su savo gyvi-gyvi. O gi sekmadienio vakarą s kaip tos mūsų rutelės tos mūsų mylimos mergelės sutartinę traukia visokias dainas, kad negali neatsiklausyti.

Čia visi linksmūs ir artojieliai ir piemenėliai, kurie savotiška gaida linksmina kiekvieną. Ak, butų labai malonų nors vienas pavasaris Lietuvoj praleisti, kad pasidžiaugti tos šalies gamtos grožybėmis.

Elena Gudaitis

Meilė Gailestingesnė Už Mirtį

Grįžkime į senovę, į istorijos laikus, kuomet Romos imperatoriai savo galinga ranka valdė visą romėnų užkariautą pasaulį, kuomet visų tautų žmonės lenkė savo galvas galingiems valdovams. Tuo laiku Romoj gyveno žymus romėnai Ciceronas ir jo brolis Quintus, kuris turėjo vieną sunų ir jį labai mylėjo. Ciceronas ir Quintus pasižymėjo savo darbais ir žmonės juos gerbė. Bet Romos imperatorius, kuris neseniai buvo grįžęs po daugelio karų, sužinojo apie romėnų garbingą stovį žmonių tarpę ir nutarė slapta juos nužudyti. Ciceronas ir Quintus, sužinoję apie tai, ant rytojaus slapta pasišalinę iš Romos ir pradėjo ilgą kelionę į nežinomą šalį.

Bekeliaujant, štai, Quintus praneša Ciceronui, kad pinigai šiai kelionei paliko namie, o be pinigų negalima toliau keliauti. Grįžta Quintus atgal į Romą pasiimti pinigų, o Ciceronas pažadėjo laukti savo brolio. Atvykęs Quintus kareiviai jį pamatė ir pranešė imperatoriui, kuris įsakė suimti. Pasiėmęs Quintus pinigus ir atsiveikinęs su sunu jau ejo iš namų. Bet, štai lauke pasigirdo kareivių trūkšmas. Quintus nusigando ir pa-

AMERIKOS LIETUVIO SPAUSTUVĖJE ATLIEKA VISOKIUS SPAUDOS DARBUS

38 Metų Patyrimo
NERIZIKUOKITE SAVO LAIKRODĖLĮ
Prastam Meistriškam Darbui — Atneškite mums, nes Turime Daug Metų Patyrimo

Kreipkitės Pas Mus Del Žiedų Vestuvėms
DEIMENTO SUZIEDAVIMO ZIEDAS
SU PRITAIKINTU SUTUOKTUVIŲ ZIEDU
\$25.00

Specialistai Laikrodžių ir Brangenybių Taisyme
R. BOGAGE,

BRANGENYBIŲ PARDAVĖJAS
634 MAIN GATVĖS — WORCESTER, MASS.

Arėjas Vitkauskas

Išmintingas Vaikas

"HIGIENA"

Buvo toks atėjęs laikas, kad susirgo mažas vaikas Abarelis, jis gulėjo, karščio nemažai turėjo. Gydytojas apžiūrėjęs tarė "Vaikas pagulėjęs atsikels, bet reikia vaistų, kad labiau jis nebekaištų, valgyti kad jis norėtų, kad linksmam aplink žiurėtū...". Abarelis — išmintingas, jeigu vaistas reikalingas, reiškia — reikia jį ir gerti, iš ligos kad išsinerinti... Taip ir darė mūsų vaikas: kai atėdavo jam laikas vaistą arba kitą rytį — jis mokėjo paprašyti... Taip netrukus jis pasveiko, vėl raudonas skruostas vaiko, vėl po kiemą bėginėja, džiaugsmą sau aplinkui sėja. Žinoma, gerai jis darė — vaistais ligą sau išvarė: jeigu butų jų negėręs, tai kažin ar jau ištvėręs Abarelis mūsų butų — gal, kaip daugelis, pražutų! Kas išvengturi nori vaistų, tu gyvenimėlį skaistyti gali ir mirtis pakirsti, gali toks visai nuvirsti...

Vilčatavos mokykla
1929. IX. 6 d.

Arėjas Vitkauskas

PAVASARIOP

Sveiki gyvi, spinduliukai, Jūs pavasario vaikiukai! Vos pamatė jusū buri, džiaugias visi suziurė!... Dar žiemos nekrito pančiai, dar laukinei vargšei ančiai paplaukyti kur nebutų, bet — kad viltys neprazutų — Jūs šiltėjate kasdien, lyg kartodami mums vieną, žiemą šaltį iškentėję, eikite jus atsidėję naujo pranašo žiurėti — saulute pasigerėti!... Spinduliukai atklaviave, žemę laisvėn išvadavę, neša naują dvasią, buitį, kyla siekiai, tiek užguiti.

Busimas Rašytojas...

Sėdi sau rimtai Ramutis prie langelio ir svajoja: už aušelės jam mažutis užkiestas pašiuokas... Stoja prieš akis jam vaizdas... kitas... Nori juos jis aprašyti... Debesėliai gražūs ritas... Miškan ten, laukai matyti... Iš visų vaizdų jis vieną stengiasis mintyje pinti — taip, kad trauktų jis kiekvieną, kad galėtų atgaivinti kiekvienam atsiminimą apie lauką gimtą, pievą, apie vasaros dvelkimą ir gahulakėję iešvą... Taip, sukurs jis vaizdą vieną: žadinantį šilumą, tarsi: "Rašyti moki!..."

Kalnėškių mokykla, 1929. X.

